

Brintøkonomi som vejen til atomkraft

Af Preben Maegaard, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi; Chairperson, World Council for Renewable Energy, www.wcre.org

Med atomkraft som stort opsat, visionær artikel i Ingeniøren den 26. maj; med konklusionen i lederen på side 2, at "*brintøkonomi er fremtidens økonomi*"; og med en regering, der for fem år siden under den Venstre-intelligente parole, "*Mere velfærd mindre bureaukrati*", nedlagde Energistyrelsens succesrige programmer, udvalg, kontorer og en række centre for at standse udbygningen med vedvarende energi som primær energikilde: Under disse omstændigheder bliver vejen banet for et atomkraftsamfund med elektricitet og brint som energibærere.

Glemte og oversete er, at brændslet, uran, er en ligeså knap ressource som fossil olie og gas; glemt er, at Frankrig med 85% atomkraft har højere elpriser (uden skat) end Danmark med dets 20% vindenergi og 30% decentral kraftvarme; glemt er også, at efter 50 års forskning med uanede milliarder findes i intet land en løsning på opbevaring af atomkraftens efterladenskaber, og at det menneskeskabte biprodukt, plutonium, udgør en uoverskuelig stor trussel imod alt levende årtusinder frem i tiden. Glemte er også, at to milliarder mennesker er uden et elnet, og at andelen er stigende, hvorfor atomkraft er irrelevant for dem, hvorimod masseproduktion af vedvarende energiteknologier kan ændre deres levevilkår grundlæggende.

Atomkraftens renæssance er et besynderligt fænomen, som kun kan forklares med, at i omstillingen til CO₂ neutrale energiløsninger er det valget mellem det centrale og det decentrale, mellem atomkraft og

vedvarende energi. Som "Ingeniøren" skriver, er det atomkraft eller vindenergi. Der er ikke plads til begge dele, og det er ærlig snak.

Nu burde det være en del af den danske energidebat, at vi faktisk har 30.000 beskæftigede i vedvarende energiindustrien med en eksport på 45 milliarder kroner, det dobbelte af svineeksporten. Men nej.

Fra de nye VE-industriers side med de titusindvis af ansatte er der larmende tavshed. Eksporten går jo strygende. Her har organisationerne ikke mod og ikke argumenter til at gå ind i debatten om, at atomkraft skal bekæmpes, fordi det er døden for den vedvarende energi, herunder især vindkraft. Man orker ikke engang at kæmpe for sine egne industripolitiske interesser. Man støtter ensidigt det statslige Risø, som jo arbejder med mundkurv på, og man lægger udbygningen med vindkraft i armene på nogle vindbaroner, fordi energieffektivitet og ejerforholdet til vedvarende energianlæg ikke indgår seriøst i samfundsplanlægningen og Danmarks energipolitik.

Vedvarende energi er fremdeles et diskutabelt appendiks, som man kan vælge til eller vælge fra ifølge regeringens særlige form for dansk fra 2002, hvor man udtalte, at "*Kendskabet til udnyttelsen af vedvarende energi er tilstrækkeligt*". Og derved er det blevet.

I dette debatklime er det lige til for den danske regering og dens støtteparti, som har det med at overrumple, under kommende finanslovsforhandlinger at beslutte sig for atomkraften, som hver nat vil skabe et el-overløb, der næste dags morgen kan være lagret i de små biler i form af brint med en uhyre lav virkningsgrad i det samlede system.

Teknologisk set en mareridtsvision. Men fremtidens brintøkonomi, som

nyder en vældig opmærksomhed, fører direkte til et atomkraftsamfund, med mindre man seriøst går ind for 100% vedvarende energi i den primære energiproduktion.

Medforfatter til: *N. El Bassam & P. Maegaard: "Integrated Renewable Energy for Rural Communities". Elsevier 2004. ISBN 04444510141.*